

Редакцијски пречишћен текст

На основу члана 19. став 2. Закона о средствима у својини Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 53/95, 3/96 – исправка, 54/96, 32/97 и 101/05 – др. закон) и члана 104. став 20. и члана 110. став 12. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС”, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон и 53/10), а у вези са чланом 154. ст. 2. и 4. Закона о стечају („Службени гласник РС”, број 104/09),

Влада доноси

УРЕДБУ

о поступању са одређеним стварима у државној својини

"Службени гласник РС", број 98 од 24. децембра 2010, 51 од 13. јула 2011.

1. Основне одредбе

Члан 1.

Овом уредбом, у складу са законом, уређује се поступање са стварима које Република Србија стекне у својини наслеђем, поклоном, једностраном изјавом воље, на основу одлуке надлежног органа, у поступку принудне наплате пореза и у стечајном поступку (у даљем тексту: ствари).

Члан 2.

Ствари преузима орган, односно организација која је у акту о стицању државне својине (у даљем тексту: акт о стицању) на стварима одређена као корисник ствари, а преузима и привремено чува орган, односно организација која је у акту о стицању одређена као држалац ствари.

Уколико у акту о стицању није одређен корисник или држалац ствари, ствари преузима и привремено чува надлежни орган јединице локалне самоуправе на чијој се територији

ствари налазе. У ту сврху доносилац акта о стицању доставиће тај акт јединици локалне самоуправе.

Члан 3.

Орган, односно организација из члана 2. ове уредбе сачињава записник који садржи основ стицања, попис ствари по врсти и количини и вредност ствари наведену у основу стицања, а ако та вредност није наведена у акту о стицању – процењену вредност.

Орган, односно организација из члана 2 става 1. овог члана која није одређена као корисник ствари, о свом трошку чува ствари до одређивања њиховог коначног корисника.

Трошкове које у вези са чувањем ствари из члана 2. став 2. ове уредбе има надлежни орган јединице локалне самоуправе дужан је да накнади орган, установа, и друга организација која је одређена као крајњи корисник ствари, а у случају продаје ствари, трошкови се намирују из средстава остварених продајом ствари.

Члан 4.

Орган, односно организација из члана 2. ове уредбе дужна је да о стицању, односно преузимању ствари одмах обавести Републичку дирекцију за имовину Републике Србије (у даљем тексту: Дирекција).

Орган, односно организација из става 1. овог члана дужна је да храну и ствари подложне кварењу, за које није одређена као корисник, одмах понуди социјалним, здравственим и хуманитарним установама, установама ученичког и студентског стандарда и другим организацијама у овим областима, који су дужни да искажу своје потребе за тим стварима у року од 24 часа од пријема понуде.

Уколико установе и друге организације из става 2. овог члана не искажу потребе за стварима у прописаном року, орган, односно организација која чува ствари из члана 2. ове уредбе дужна је да их одмах изложи јавној продаји. Средства остварена продајом уплаћују се на наменски рачун из члана 7. ове уредбе, уз одбитак средстава које је орган, односно организација из члана 2. ове уредбе утрошила за чување ствари.

2. Пренос ствари на коришћење

Члан 5.

На основу исказаних потреба, као и захтева органа, установа и организација, који по Закону о средствима у својини Републике Србије могу бити корисници, о одређивању корисника ствари закључком одлучује:

1) за непокретности и опрему веће вредности – Влада, на предлог Дирекције;

2) за остале ствари – Дирекција.

Закључак из става 1. овог члана, који није управни акт, већ акт располагања, нарочито садржи:

- 1) правни основ за доношење;
- 2) назив органа, установе и друге организације којој се ствари дају на коришћење;
- 3) врсту и количину ствари и њихову вредност утврђену у смислу члана 3. став 1. ове уредбе;
- 4) износ висине трошкова чувања које је крајњи корисник дужан да накнади надлежном органу јединице локалне самоуправе из члана 3. став 3. ове уредбе;
- 5) рок преузимања ствари.

На основу закључка из става 1. овог члана са крајњим корисником закључује се уговор о давању ствари на коришћење.

Ствари се могу дати на коришћење у складу са овом уредбом само под условом ако крајњи корисник прихвати обавезу накнаде трошкова чувања ствари из става 2. тачка 4) овог члана, као и трошкове транспорта.

До одређивања корисника ствари из става 1. овог члана, ствари се могу дати у закуп на основу закључка Владе.*

У образложењу предлога закључка из става 5. овог члана, Дирекција образлаже разлоге за давање ствари у закуп уместо предлагања, односно одређивања корисника.*

*Службени гласник РС, број 51/2011

Члан 6.

Уколико се ради о покретним стварима које се не могу дати на коришћење другим корисницима из разлога што им је протекао рок, хемијског су или другог карактера, стварима које су се користиле као информатичка и друга опрема, за које је прописан посебан начин уништавања или се могу, након расхоровања дати у поступак рециклаже, као и друге ствари које су у таквом стању да се сматрају отпадом, ове ствари се чувају и са њима се поступа у складу са одредбама Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 36/09 – др. закон и 72/09 – др. закон).

У циљу утврђивања о којој категорији ствари се ради, односно да ли се те ствари могу даље користити или их треба одредити, због стања у коме се налазе, за уништавање или рециклажу, Дирекција формира међуресорску радну групу, коју чине представници надлежних државних органа (Министарства животне средине и просторног планирања, Министарства трговине и услуга – Републичке дирекције за робне резерве, Управе за заједничке послове републичких органа и др.).

Рад и поступање међуресорске радне групе из става 2. овог члана утврдиће се пословником о њеном раду.

Члан 7.

Новчана средства остварена располагањем ствари до одређивања њиховог корисника у складу са овом уредбом (продаја, закуп и давање на коришћење уз накнаду) ствари уплаћују се на наменски рачун који се отвара за потребе Дирекције.

Средствима из става 1. овог члана располаже Дирекција и користе се за финансирање трошкова располагања и управљања државном имовином.

3. Преузимање у државину ствари стечених у поступку принудне наплате пореза

Члан 8.

Организациона јединица Пореске управе надлежна за спровођење принудне наплате пореза (у даљем тексту: Пореска управа), преко Централне Пореске управе, одмах, а најкасније у року од три дана од дана правоснажности решења којим се у својину Републике Србије преносе покретне ствари из члана 104. став 18. и непокретности из члана 110. став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији (у даљем тексту: решење), доставља Дирекцији решење, са писменим позивом да покретне ствари, односно непокретности из решења преузме у државину, сходно одредбама члана 104. став 19. и члана 110. став 11. Закона.

Члан 9.

Дирекција, у року од три дана од дана пријема решења и писменог позива из члана 8. ове уредбе у писаној форми обавештава Пореску управу о радном дану и сату када ће се извршити преузимање покретних ствари, односно непокретности и о лицу из Дирекције овлашћеном да изврши преузимање.

Дирекција је дужна да у року од 30 дана од дана правоснажности решења, покретне ствари и непокретности преузме у државину.

Члан 10.

Овлашћено лице из Дирекције из члана 9. став 1. ове уредбе, приликом преузимања покретних ствари, односно непокретности, дужно је да Пореској управи стави на увид потписано и оверено овлашћење Дирекције и своју личну карту.

Пореска управа предаје, а Дирекција преузима непокретности у државину записником о примопредаји, који потписују и оверавају печатима овлашћена лица Пореске управе и

Дирекције, уз предају средстава која омогућавају државину на непокретностима (предаја кључева за објекте), ако она постоје.

Записник о примопредаји непокретности из става 2. овог члана садржи:

- број и датум доношења решења о преносу ствари у својину Републике Србије;
- врсту непокретности;
- место где се непокретност налази;
- површину непокретности;
- структуру објекта;
- број катастарске парцеле и назив катастарске општине;
- вредност ствари наведену у решењу о преносу ствари;
- друге податке.

Пореска управа предаје, а Дирекција преузима покретне ствари у државину њиховом предајом, о чему се између Пореске управе и Дирекције саставља записник о примопредаји који потписују и оверавају печатима овлашћена лица Пореске управе и Дирекције.

Предајом покретних ствари из става 4. овог члана сматра се и предаја исправа које омогућавају фактичку власт на тим стварима (предаја кључева аутомобила и др.).

Записник о примопредаји покретних ствари из става 4. овог члана садржи:

- број и датум доношења решења о преносу покретних ствари у својину Републике Србије;
- попис покретних ствари по врсти и количини;
- место где се покретне ствари налазе;
- вредност покретних ствари наведену у решењу о преносу ствари;
- друге податке.

Уколико Дирекција нема услова за непосредну државину покретних ствари, након истека рока из члана 9. став 2. ове уредбе може ствари поверити на чување Пореској управи, уз њену сагласност, а за рачун Дирекције.

Услови чувања ствари из става 4. овог члана, одговорност за ствари и висина накнаде за чување ствари утврђују се уговором између Дирекције и надлежног органа пореске управе.

4. Отуђење ствари

Члан 11.*

Ствари које нису дате на коришћење, односно у закуп могу се отуђити у поступку јавног надметања, односно прикупљања писмених понуда који спроводи Дирекција.*

Влада доноси закључак о отуђењу ствари, а поступак избора најповољнијег понуђача спроводи Дирекција.*

Изузетно од става 2. овог члана, опрема мале вредности и потрошни материјал отуђују се на основу одлуке Дирекције у поступку јавног надметања, прикупљања писмених понуда, односно непосредном погодбом уколико ствари нису отуђене у првом покушају продаје.*

Малом вредношћу, у смислу става 3. овог члана, сматра се вредност утврђена прописом којим се утврђује висина јавних набавки мале вредности.*

Почетна вредност ствари које се отуђују, утврђује се на основу процене Пореске управе.*

Изузетно од става 5. овог члана, за ствари које је Пореска управа правоснажним решењем пренела у државну својину у поступку принудне наплате, почетна вредност утврђује се у висини процењене вредности (за покретне ствари), односно у висини почетне вредности (за непокретности), утврђеним у поступку принудне наплате у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација.*

Почетна вредност из става 6. овог члана изражава се у еврима по званичном средњем курсу Народне банке Србије на дан процене, односно утврђивања у поступку принудне наплате, а купопродајна цена ствари које се отуђују не може бити мања од њихове почетне цене.*

Уплата постигнуте купопродајне цене врши се у динарској противвредности по званичном средњем курсу Народне банке Србије на дан уплате на рачун из члана 7. ове уредбе.*

*Службени гласник РС, број 51/2011

5. Поступање са стварима стеченим по стечајном поступку

Члан 12.

Ствари на којима је Република Србија стекла својину на основу члана 154. Закона о стечају („Службени гласник РС”, број 104/09), по правоснажности решења о закључењу стечајног поступка и обавештења надлежног органа који води регистар привредних субјеката о брисању стечајног дужника из регистра, преузима у државину надлежни орган јединице локалне самоуправе на чијој територији се налазе те ствари.

Надлежни орган који води регистар привредних субјеката доставља обавештење из става 1. овог члана Дирекцији и надлежном органу јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази седиште стечајног дужника заједно са копијом решења о закључењу стечаја, као и обавештење о евентуалном постојању залога на покретним стварима.

По пријему обавештења надлежни орган јединице локалне самоуправе пописује и преузима у државину непокретне и покретне ствари стечајног дужника које се налазе на њеној територији.

Уколико постоји сазнање да се део ствари стечајног дужника налази на територији друге јединице локалне самоуправе, та јединица локалне самоуправе поступа на исти начин по обавештавању од стране јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази седиште стечајног дужника.

На исти начин јединице локалне самоуправе поступају и са накнадно пронађеним стварима на основу достављених информација које су по њиховом захтеву или захтеву Дирекције дужни да достављају Републички геодетски завод, Агенција за привредне регистре, Агенција за приватизацију и Републичко јавно правобранилаштво.

Јединице локалне самоуправе је дужна да податке о стварима стечајног дужника које има у државини проследи Дирекцији одмах, а најкасније у року од три дана од дана извршеног пописа и преузимања у државину, ради евидентирања и одређивања корисника средстава.

Са непокретним и покретним стварима стеченим по стечајном поступку из става 1. овог члана Дирекција поступа у складу са одредбама ове уредбе.

Члан 13.

До одређивања коначног корисника, ствари из члана 12. ове уредбе чува јединица локалне самоуправе на чијој се територији ствари налазе.

Трошкове које у вези са чувањем ствари из става 1. овог члана има надлежни орган јединице локалне самоуправе надокнађују се у складу са чланом 3. став 3. ове уредбе.

О условима чувања ствари, одговорности за ствар, начину коришћења ствари до одређивања њиховог коначног корисника, висини накнаде и др. сачињава се уговор између Дирекције и надлежног органа јединице локалне самоуправе.

Члан 14.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 110-9358/2010

У Београду, 16. децембра 2010. године

Влада

Први потпредседник Владе –
заменик председника Владе,

Ивица Дачић, с.р.